„ wirkust kütnud; hüüdkem ka temale:
„ hõissa pulmad -!„ meie armas leememoor
„ Liisu elagu.! „ Hõissa pulmad, hõissa, hõissa
„ Kõik meestesselts hüüab ühes korris: „ hõissa
„ pulmad, hõissa pulmad: „ Leememoor Liisu
„ hõissa.“

Kerna Aadol on terased silmad ja kõrwad; nõnda nägi ta siis et naesed ühtegi ühes ei hõisanud, seda nähes astub ta naeste poole laua otsa ning ütleb:

„ Minu armsad naesukesed ja noorikukesed,
„ piigakesed ja neitsikesed! Seile ei ole leeme-
„ moor mitte üksinda sõõkisid, waid ka
„ lehelist noorte neitsikeste pesemise tarwi-
„ walmistanud ja naestele ning nooriku-
„ kestele kuuma kõõmnetega keedetud õlle-
„ pudi. Nõnda hõiskagem siis ka teie
„ meite armsa leememoorile-hõissa! Lee-
„ memoor Liisu hõissa, hõissa.-.

Naised wastawad ka hõissa. Sel silmapilgul paneb Kerna Aado wiinapudeli laua pääle, nabib leememoori ahju nuka juurest kaendlasse ja läntsib moorikesega nüid mööda tuba edasi ja tagasi labajalawaltsi, kohu juure torupilli mees häkitselt hakkas juure puhuma:



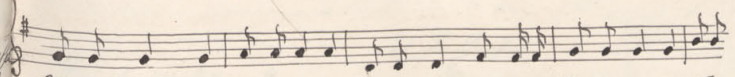
a

Wana Mats löi torupilli, Mina laulsin aga Harju tralli Tagast

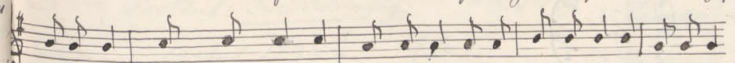

tuliwad kõik need teised, Kubjas Kilter ja mõisapoisid, Wüo Lüm

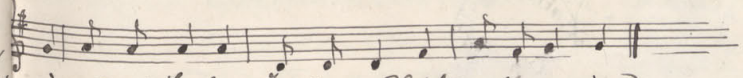

ja kärnal Joosep, Ja ka wäljast walla waimud

Ehk mängitakse jälle ilma sõnadeta sarwelugu:

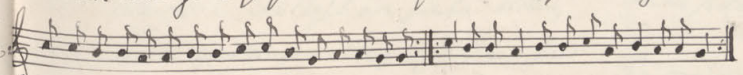
b